

Reservation

Kommunstyrelsen 2012-09-05

Ärende 5

Svar på motion om ändring av detaljplan avseende Fiolen 3 och del av Blåsut 2:2 (Dnr KS 2012/132)

Jag är förvånad och besviken över den fyrkantighet som präglar majoritetens beteende. Jag saknar förklaringen till varför frågan har fått den bittra bismaken av prestige. Vad är det som gör att kommunledningen känner sig föranledd att spela upp hela sitt register: "Här ska det visas vem som bestämmer!"

Jag är besviken att återigen behöva uppleva att kommunledningen inte har kommit längre i sina egna uttalade ambitioner att vara lyhörd, att vara rädd om det sättet som medborgarna ska bemötas, att det fortfarande saknas det mesta som behövs för att föra en dialog, en medborgardialog.

Det som väger lätt i det här sammanhanget är att en enskild ledamot i kommunstyrelsen vill passa på att lära mig grundläggande demokratiska regler: "Nu gäller det en motion, det andra är ett ärende. Nu avgör vi det ena, sedan avgör vi det andra." Efter trettio år i kommunalpolitiken tar jag till storsläggan mot dylika barnsliga tillrättavisanden – det handlar om EN OCH SAMMA SAK, det handlar om hur kommunen vill köra över en grupp människor som har bett om att man visar respekt för deras önskemål.

2009 behandlades frågan om detaljplan för det aktuella området. Vid kommunstyrelsens sammanträde den 4 november 2009 lämnade jag in min reservation. Några centrala meningar från den reservationen gäller fortfarande:

"Jag må vara lekman när det gäller planärenden och frågor om bostadsbebyggelse, men min första och bestående reaktion i detta ärende var: Här klampar kommunen som en elefant rakt in i bakgården hos ett 25-tal familjer och framkallar vrede och besvikelse."

"Självfallet behöver vi har färdiga planer för att kunna bygga när det finns intresse och ekonomiska förutsättningar att bygga. Självfallet skall vi kunna välkomna människor som vill bosätta sig i Vänersborg. Men vi måste väl också respektera fundamentala intressen hos medborgare som nu lever i vår kommun och som har rätt att måna "om sitt".

Det finns ingen anledning att tränga sig in i detta område. Andra kommuner må ha sina problem och behöver tillgripa extrem förtätning, Vänersborg behöver inte."

"Nu kan jag bara hoppas att samrådet resulterar i att planeringen avbryts."

Frågan avfördes därefter från vidare hantering med anmärkningen att den gällande detaljplanen från 1933 ansågs "duga" och att en ändring av detaljplanen inte behövdes.

Invändningar och den sakliga argumentationen från de berörda familjerna kring Kindblomsvägen hade uppenbarligen gjort intryck.

Jag erkänner att jag då gjorde en tolkning som jag inte borde ha gjort. Jag trodde att hänvisningen till en plan som hade legat i förvaltningens gömmor under nästan åttio år var det samma som att säga "nu sätter vi streck, här blir det inget!"

Överraskningen blev stor när frågan återigen aktualiserades. Allt skedde i snabbt tempo och egentligen utan "insyn". Jag minns att jag behövde göra min partikamrat James Bucci uppmärksam på att han själv hade varit med om att i samhällsbyggnadsnämndens fastighetsutskott ge gröntecken för processen "markförvärv" i det aktuella grönområdet.

De kringboende reagerade också genast och påpekade att man hade varit i tron att information skulle lämnas om och när frågan om exploatering återigen skulle lyftas.

Från fastighetsutskottet över samhällsbyggnadsnämnden lämnades ärendet direkt vidare till kommunstyrelsens arbetsutskott, kommunstyrelsen och landade i kommunfullmäktige i september 2011. Den snabba hanteringen "räddade" då kommunledningen. För nu kunde ärendet återremitteras med hänvisning till att ny information hade inkommit efter den dagen där kommunstyrelsens arbetsutskott hade behandlat samhällsbyggnadsnämndens begäran. Själv vill jag dock stå fast vid det jag vet varit fallet i såväl facknämnden, arbetsutskottet och i kommunstyrelsen. Av samtliga protokoll framgår att det förekom omröstningar, av samtliga protokoll framgår att det har framförts "ny information" redan då och inte först "i sista stund".

Hur som helst, kommunfullmäktige valde att återremittera ärendet:

”Kommunfullmäktige beslutar att återremittera ärendet till Samhällsbyggnadsnämnden. Motivering till återremissen är att de handlingar i ärendet som kommit in till kommunen under tiden från kommunstyrelsens arbetsutskotts sammanträde 2011-08-29 till och med kommunfullmäktiges möte idag 2011-09-28 och som innehåller nya uppgifter som inte kunnat beredas, ska ges möjlighet till detta samt att en medborgardialog genomförs med de berörda i området, innan beslut fattas.”

Först fyra månader senare reagerade fastighetsutskottet – protokoll 2012-01-26:

Fastighetsutskottet beslutar

- att medborgardialog planeras att hållas under februari år 2012 i Sessionssalen
- att politikerna i fastighetsutskottet ej deltar på mötet
- att annonsering görs i TTELA och på kommunens hemsida där även synpunkter skall kunna lämnas av allmänheten
- att inbjudan till mötet skickas ut till rågrannar vid exploateringsområdet
- att dagordningen vid medborgardialogen följer nedanstående mall:
 - o Inledning
 - o Presentation av tänkt exploatering
 - o Bygglov
 - o Skyddsvärda djurarter på området
 - o Trafik
 - o Synpunkter och frågeställningar

Eftersom ingenting hände, lämnades två månader senare in en motion. Visserligen en motion med åtta namnteckningar från åtta ledamöter i kommunfullmäktige. Men innehållet, belysning av sakfrågor, argumentationen och själva yrkandet diskuterades i detalj med representanter för gruppen som av fastighetsutskottet benämns ”rågrannar vid exploateringsområdet”.

Motionen beskriver och motiverar i detalj vad grannarna önskar och varför de gör det. Motionen kom till stånd för att hjälpa till – inte i syfte att stjälpa. Motionen skulle sammanställa ”information” för alla politikernas kännedom, även ge upplysning till fastighetsutskottets ledamöter som av någon anledning inte skulle närvara vid medborgardialogen i sessionssalen.

Att motionen uppfattades som ett hinder att gå vidare med återremissen av ”ärendet” har jag inte lyckats att förstå. Samhällsbyggnadsnämndens ordförande besvarade en fråga som jag ställde om detta med orden: ”... när motionen är avgjord i KF tar vi ställning till hur vi går vidare med ärendet i SBN. Inga beslut är fattade i KF förrän klubban är nedslagen.”

I kommunstyrelsen argumenterade vi att underlaget inför beslutet egentligen inte inriktade sig på att bemöta motionens tankegång och yrkande, utan istället avfärdade motionen med ”*det där går bara inte, det ska ju byggas där*”. Mot detta vårt påstående fick vi ta emot rejäla uttalanden att så var inte alls fallet och att vi framförde annat mot bättre vetande. Då behöver någon förklara för oss varför denna avhyvling efter lunchen inte längre upprepades. Vid beslutsomgången verkar majoriteten ha kommit till viss insikt, i alla fall på denna punkt, för nu föreslog Gunnar Lidell med instämmande av Marie Dahlin att den centrala meningen ur det ursprungliga beslutsförslaget tas bort: ”*Kommunfullmäktige beslutar vidare att ge Samhällsbyggnadsnämnden och Byggnadsnämnden i uppdrag att skapa förutsättningar för utbyggnad enligt nuvarande detaljplan.*”

Jag upprepar min inställning: Det är kommunens uppgift att hantera medborgarnas önskemål och förväntningar. Kommunal verksamhet sker på uppdrag av kommunens medborgare. Det är självklart att denna principiella inställning i praktiken leder fram till en rad intressekonflikter. Då gäller det att korrekt, ödmjukt och ansvarsfullt låta de berörda komma till tals, att pröva och bedöma olika infallsvinklar och därefter föra frågan till ett avgörande.

Jag kan inte se att motionen har fått denna behandling varför jag reserverar mig till förmån för mitt yrkande som är att bifalla motionen.